Η πολυτέλεια στην Εκκλησία (Αρχ. Ιωάννης Κωστώφ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Φεβρουαρίου, 2009

*Ερωτήσεις που έγιναν από το Μανώλη Μελινό προς τον **π. Ιωάννη Κοστώφ**, θεολόγο και φυσικό, στο ραδιοφωνικό σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος με γενικό τίτλο «Το χτες, στο σήμερα, για το αύριο»*

«Μ Μ: Πάτερ Ιωάννη, πολλοί νέοι αντιδρούν βλέποντας στις Εκκλησίες βαρύτιμους πολυελαίους και χρυσά άμφια…

π. Ι: Ο π. Επιφάνιος προσεγγίζει το θέμα αυτό ως εξής: Όπως εμείς, όσο φτωχοί κι αν είμαστε, έχουμε κι ένα καλύτερο σερβίτσιο για κάποιο ξένο, το ίδιο και περισσότερο πρέπει να φρονούμε και να πράττουμε για το σπίτι του Θεού, το ναό του. Διότι είναι άσχημο να βάζουμε σε κατώτερη θέση το Θεό από το συνάνθρωπό μας. Πρέπει, λοιπόν, να προσφέρουμε ότι καλύτερο έχουμε για το Θεό και να μην είναι η προσφορά μας δευτέρας διαλογής, όπως του Κάιν.

Μ Μ: Οι νέοι, βέβαια, δίνουν σημασία σ’ αυτά τα οποία βλέπουν…

π. Ι: Ναι, ναι! «Με ρόλεξ και γούνες στους ώμους», όπως λέει κι ένα σατιρικό τραγούδι. Οι ίδιοι νέοι που κατηγορούν για πολυτέλεια την Εκκλησία, ξοδεύουν μόνο για τσιγάρα, περίπου 600 δρχ. ημερησίως και φορούν τις πανάκριβες φίρμες «τρακτερωτών» παπουτσιών των 45. 000 δρχ. Αφήνω τις βραδυνές τους εξόδους στα ταβερνάκια συνήθως, συνήθως πολλές φορές εβδομαδιαίως, όπου πληρώνουν τρεις κεφτέδες ένα χιλιάρικο, καθώς και την κατανάλωση αλκοόλ στην οποία, κατά τις στατιστικές, πρωτεύουμε πανευρωπαϊκώς! Έχουν, λοιπόν, δικαίωμα να κατηγορούν; Εξάλλου, ας μην βλέπουμε μόνο τα φανταχτερά σκεύη και άμφια, αλλά να πηγαίνουμε και σε άσυλα ανιάτων ή στέγες γερόντων τα οποία συντηρεί η Εκκλησία, να πηγαίνουμε να βλέπουμε ανθρώπους οι οποίοι αναλίσκονται κυριολεκτικά μέσα στην Εκκλησία, χωρίς να παίρνουν θελληματικά ούτε ένα μισθό, προσφέροντας το έργο τους για την ανακούφιση του πόνου των συνανθρώπων τους…
Τα πράγματα τα οποία έχει η Εκκλησία, τα χρησιμοποιεί κατά τον καλύτερο τρόπο, χωρίς αυτό να αποκλείει τις εξαιρέσεις. Όπως στο ιατρικό επάγγελμα υπάρχουν καλοί και κακοί γιατροί, στο δικηγορικό κλάδο καλοί και κακοί δικηγόροι, στον

εκπαιδευτικό υπάρχουν καλοί και κακοί διδάσκοντες, έτσι και μέσα στην Εκκλησία υπάρχουν ορισμένοι άνθρωποι οι οποίοι έχουν τα ελαττώματά τους. Πώς στον κύκλο των 12 Αποστόλων υπήρχε κάποιος ο οποίος ήταν προδότης; Έτσι ακριβώς και στον κλήρο, μπορεί να υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι δεν σκέπτονται όσο θα έπρεπε την αποστολή τους.

Μ Μ: Το πρόβλημα, όμως, είναι πως αυτοί δεν είναι η εξαίρεση. Εξαίρεση είναι οι καλοί.

π. Ι: Που το ξέρεις; Έχεις, μήπως, στατιστικά στοιχεία; Συνήθως, το κακό είναι φανταχτερό. Ακριβώς επειδή ο Χριστός μας λέει «μη γνώτω η αριστερά σου, τι ποιεί η δεξιά σου» (Ματθ. 6, 3), δηλαδή να κάνεις την ελεημοσύνη σου κρυφά, να κάνεις το καλό κρυφά και να μην βγαίνεις να το διατυμπανίζεις, ακριβώς γι' αυτό το λόγο, το καλό είναι κρυφό στην Εκκλησία και αυτό το οποίο βγαίνει στη φόρα και γίνεται σήριαλ στις πρώτες σελίδες και στήλες των εφημερίδων είναι τα αρνητικά. Μην ξεχνάμε: Τα πολύτιμα μέταλλα είναι πάντα κρυμμένα!
Οι νέοι μας πάντως, ως ειλικρινείς που πιστεύω ότι είναι, ας ψάξουν να βρουν τους καλύτερους κληρικούς και να συνδεθούν μαζί τους. Όπως όταν αρρωστήσουμε ψάχνουμε να βρούμε τον καλύτερο γιατρό, όταν θέλουμε να μάθουμε μια ξένη γλώσσα πάμε στον καλύτερο φροντιστή έτσι να κάνουμε και για την ψυχή μας. Και μάλιστα πολύ περισσότερο γι' αυτήν…»

(Από το βιβλίο «Πίστη και Λογική: Το τραίνο της λογικής στις ράγες του Θεού», εκδ. Κάτοπτρο, Αθήνα 1993, σσ. 66 – 68)

(Πηγή ηλ. κειμένου: www.artoforio.gr)